

Jász Attila

felejtőfüvek illata. Basónapló

„A kilencedik hónap elején értem haza. Anyám szobája mellett a felejtőfüvet kiölte a fagy, nyoma sem maradt. A múlt minden darabja megváltozott. Fivéremeim és nővéreim halántéka fehér, szemük körül ráncok. 'Még élünk!' – ennyit tudtunk mondani...” (Macuo Baso)

IV. 18. 14:12-16:04

lelakatolta
a menny kapuját végleg
egy hajléktalan

tompá fény
egy érintetlen égbolt
üres polcokkal

üres palackkal
elindított folyamat
nincs mit üzennem

IV/15-19.

hol van ez a hely?
bárhon lehetne az itt
és persze mégse

pont a ponton már
alig látszik valami
belőlünk mire

a kép mögött
ajtó újabb ajtót rejt
mi van mögötte?

hiányzó részlet. Tőnu basónak Észtországból

*„Nem tudtam másképp kifejezni magam,
csak azokon a dolgokon keresztül,
amiket természetnek nevezünk.”
(Tőnu Önnepalu)*

de olyan rövid
a tavasz minden napot
ki kell használni

tóparton ülni
egy padon vagy szobában
monitor előtt

nem lehet másképp
elmondani ennyi a
lényeg nem lehet

*

mit jelent írni
mások szemében tükröz
ődni csak vissza?

a költő ajtót
nyit másoknak hogy rá is
nyissa valaki

egyetlen módszer
hogy nincsen semmiféle
te magad vagy az